

ОСНОВНІ РЕЛІГІЙНО-ПАЛОМНИЦЬКІ ЦЕТРИ В УКРАЇНІ

Цімерман В.В.

*Національний авіаційний університет**Науковий керівник – Сайчук В.С.*

Ключові слова: Україна, релігійно-паломницький, православних, туризм.

На сьогодні, завдяки міжнародному туризму наша держава отримує значні фінансові надходження, включаючи одну із найдавніших галузей як релігійно-паломницька.

Релігійно-паломницький туризм - різновид туризму, пов'язаний з наданням послуг і задоволенням потреб туристів, що прямують до святих місць і релігійних центрів, що знаходяться за межами звичайного для них середовища.

Україна має достатню базу для його розвитку. На території нашої держави сконцентрована велика кількість релігійно-паломницьких центрів, які мають регіональне та міжнародне значення для звершення паломництва представниками різних конфесій. Передусім – православними, тому що наша країна володіє тисячолітньою історією хрещення. На території України знаходиться велика кількість цікавих храмів та монастирів, та багато інших сакральних об'єктів, таких як: відомих чудотворних ікон, багато нетлінних мощей угодників Божих, пам'яток церковного мистецтва, цілющих джерел, місць діяльності релігійних діячів і подвижників віри тощо. Все це викликає паломницький та релігійно-пізнавальний інтерес у туристів.

Офіційні данні повідомляють, що частка іноземних туристів сукупному прибутті в Україну становила майже 12%, з них тільки 4% припадає на долю релігійно-паломницького туризму (рис.1). Серед них близько 30% становлять хасиди, які кожної осені приїжджають до Умані. Судячи з оцінок фахівців найбільше в Україну туристів-паломників приїжджає із Польщі, Чехії, краї Балтії та Молдови [1].

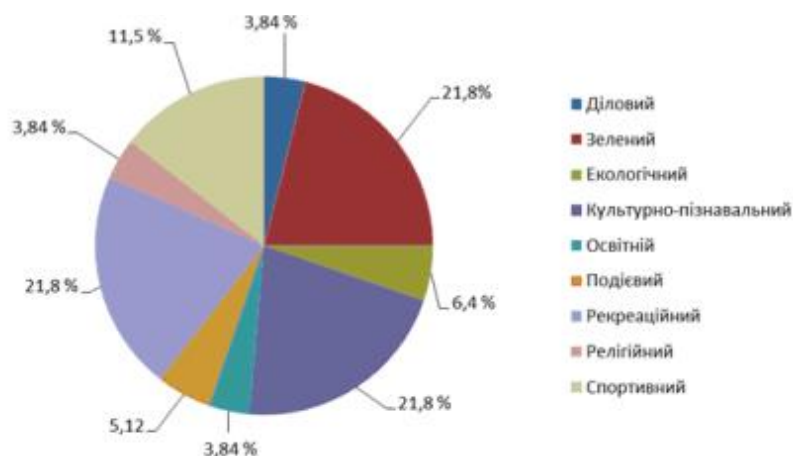

Рис. Структура в'їзного туризму в Україну за галузями за 2021р.

На мою думку керівництву держави потрібно приділяти більше уваги розвитку цьому виду туризму, адже в Україні знаходяться значні історико-культурні та сакральні-релігійні ресурси для діяльності релігійно-паломницького туризму, особливо для православних.

У списку всесвітньовідомих православних святинь велика кількість знаходиться на території нашої держави, наприклад, великі частки животворящого Хреста Господнього в Києво-Печерській лаврі, Одесі, Чернівцях і Луцьку; частка ризи Господньої з кров'ю Спасителя в жіночому Покровському монастирі м. Києва; кровоточива ікона Спасителя в жіночому монастирі Афонської ікони Богородиці в с. Чоповичі Житомирської області; частки Пояса Пресвятої Богородиці в Іллінському чоловічому монастирі м. Одеси та жіночому монастирі в с. Чоповичі; чудотворні ікони Богородиці всесвітнього та міжнародного православного значення – «Почаївська» (Почаївська лавра), «Зимненська» (Успенський монастир с. Зимно Волинської обл.), «Успенська» та «Києво-братська» (Києво-Печерська лавра), «Призри на смирення» (Введенський чоловічий монастир м. Києва), та інші святині [2].

Найбільш відвідуваними туристично-релігійними центрами України є Києво-Печерська, Почаївська і Святогірська лаври, Зимненський Успенський монастир, Глинська пустинь та інші монастирі й храми країни, які належать до релігійно-паломницьких центрів світового і міжнародного значення, завдяки наявності великих святинь на їх території [1].

Крім того, рейтинг релігійно-паломницьких центрів України підвищують загальне число відвідувань у рік, а також географія паломництва, кількість яких постійно зростає й територіально розширюється.

Релігія та релігійний туризм має велике значення для духовного розвитку людини. Тому, я вважаю, що в Україні з її множинними релігійними ресурсами, треба почати стрімко розвивати саме цю галузь туризму та суттєво удосконалити систему його забезпечення, що залежить від багатьох чинників інфраструктурних, організаційних, функціональних тощо.

Список використаних джерел:

1. Патійчук В. О. Україна в системі міжнародного релігійно-паломницького туризму / В. О. Патійчук // Науковий вісник Волинського державного університету ім. Лесі Українки. – 2002. – № 1. – С. 223–227.

2. Патійчук В. О. Функціональні особливості організації релігійно-паломницьких турів / В. О. Патійчук // Науковий вісник Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки. Серія : Географічні науки. – Луцьк : Вежа. – 2015. – № 15 (316). – С. 24–31.